

Az Úr előre küldte Józsefet a szabadulás ösvényén, mely a nyomorgatás völgyén haladt át¹

Előzetesen elolvasandó József teljes története az 1Mózes 37; 39-47 fejezeteiből!

Ige: Úr vala Józseffel, és valamit cselekeszik vala, az Úr szerencsésé teszi vala. 1 Mózes 39:23b

Az Úr mindig és minden körülmény között Józseffel és a reá bízottakkal akar lenni, de József erre még egyáltalán nem áll készen. Egyedül csak az Úr tudja, hogy hány ember életét bízta 100%-ban Józsefre, miről Józsefnek halvány lila fogalma nincs. Élete a maga cifraruhás életét édesapja oltalmában. Az Úr nem abban a cifraruhás álom életben akart Józseffel lenni, hanem a mélységeknek abban a nyomorúságos neveldejében, ha úgy tetszik akkor gyötrelmekkel teli kiképzőtáborában, ahol az Úr az Ő személyes gondviselésének első államférfiává formálja őt Egyiptomban.

Hol történik tehát az, hogy az Úr Józseffel van? A kiszáradt kútban, a rabszolgasorsban, a börtönben!

József, az apuka-kedvenc elkényeztetettje, nagyon zuhan tehát *apjától örökölt hiábavaló álloméletéből*² az Isten rejtett tervének rögzös valóságtalajára. Ott kap egy pár olyan pofont a bűnnel és gonoszságokkal átszótt való élettől, hogy az ember azt mondhatná: ennél nincsen alább. Később megtapasztalja, hogy bizony van.

Testvérei összeverik, kirabolják, kútba dobják, és ha nem akar mindezek után elpusztulni, akkor hús ezüstért eladott rabszolgaként kell folytatnia Egyiptomban.

Ott áll tehát az a fiatalember önálló egzisztencia nélkül teljesen kiszolgáltatottan, otthon, oltalom, szabadság és pénz nélkül, idegenként az idegenben, egyedül, teljesen esélytelenül. Ekkor jön történetében a nagy fordulat, amiből mi megtudjuk, hogy ő nem pusztán önmaga, hanem az Isten rejtett terve is, ezért akarja fel és odafigyeléssel, szorgalommal, alázattal, hűséggel, kitartással mindenkől a legjobbat kihozni. A mélységben József olyan erényekkel él, melyek mint Isten benne munkált lehetőségei, benne formálódnak és izmosodnak.

Az első emberré váló története szerint egy gazdag és fontos úr kedvenc és megbecsült szolgálója lesz, majd ügyintézője, bizalmasa, de mégis csak rabszolga. És még onnan is lebukik. Börtönbe kerül, a halálsorra, hamis vád alapján.

Más feladná, de mivel ő nem önmaga tulajdona és nem maga magának saját ura, parancsolója és gazdája, reménykedve tovább küzd. Rövid időn belül a börtönigazgató teljes jogkörű ügyintézőjévé küzdi fel magát.

Akinek az élő Isten előre küldöttje a teljhatalmú ura, neve szerint az Úr Jézus Krisztus, annak számára nincs az a reménytelen helyzet, melyben ne végezhetne hasznos és tisztességes munkát, akár még nyomorult és igazságtalan keretek között is. Mondhatnánk itt, hogy általános

¹ Elküldött előttük egy férfiút, Józsefet, aki rabul adatott vala el; A lábait béklyóba szorították, ő maga vasban járt vala, Mindazideig, amíg szava beteljesedett. Az Úr beszéde megpróbálta őt. Elküldött a király és feloldotta őt, a népeken uralkodó, és szabadá tette őt; Úrrá tevő őt az ő házán, és uralkodóvá minden jószágán; Hogy főembereit tetszése szerint kötöztethető, és véneit is bölcsességre taníthatá. Zsolt 105:17-22.

² Tudván, hogy nem veszendő holmin, ezüstön vagy aranyon váltattatok meg *a ti atyáitoktól örökölt hiábavaló életeketből*; Hanem drága véren, mint hibátlan és szeplőtlen bárányn, a Krisztusén: Aki eleve el volt ugyan rendelve, a világ megalapítása előtt, megjelent pedig az idők végén ti értetek, Akik ő általa hisztek Istenben, aki feltámasztotta őt a halálból és dicsőséget adott neki; hogy a ti hitetek reménység is legyen Istenben. 1Pét 1:18-21.

érvényű igazság az, hogy a szorgalom és igazság mindenben győzedelmeskedik, de ez a Krisztushoz való személyes tartozásom nélkül nem igaz, hanem csak Krisztusban igaz!

Krisztus személyes és élő jelenléte nélkül az ember, legyen vallásos, vagy vallástalan ateista, elkerülhetetlenül túlzásokba esik! Valami ellenállhatatlan kényszerrel érez, hogy bármiben úgy mond túl tolja a biciklit. Mindenképpen túlpörög. Ki vallásos, az vallásilag, kinek az istentagadás a vallása, az meg úgy! Mármost túlpörögnek abban, amit ők gondolnak vallásos vagy nem vallásos feladatnak, hitbéli elvárásnak, de mindenképpen kényszerítő kötelességüknek. Ne tegyük, mert a halálba vezető önlemerítés és önkiégetés biztos útja ez!

A mindenkor Szabadító Úrnak kell beavatnia bennünket a saját tervébe, amiből mi csupán annyit látunk, hogy mi sem tudjuk hogyan és miért, de minden rációt megszegyenítve semmibe vevő módon reménykedünk, sőt *a reménység ellenére is reménykedünk*³, azaz Ő benne bízunk. Ilyen az, amikor személyesen Isten munkálja bennünk a mások által szerencsének nevezett felemelésünket, jó szerencsésé teszi minden, ebben a reményben fogant törekvésünket.

Urunknak eme személyes beavatkozása nélkül nem fog menni! Emeld fel hát tekintetedet, nézz bizalommal Istenedre, kérj segítséget odafentről. Tarts ki, munkálkodj szorgalommal és tisztességgel, még ha nem is látod közvetlen értelmét és hasznát. Ne engedd, hogy pillanatnyi állapotod és az élettől kapott sok lelki sebed letargiába és tehetetlenségre kényszerítsen!

Az Úrnak tervei kikutathatatlanok és beláthatatlanok és míg meg nem valósulnak elmondhatatlanok. A legcsodálatosabb örömhír pedig az, hogy Krisztusban részévé tett a terveinek, benne vagyunk a terveibe Ő pedig velünk van míg abból az utolsó betűig és pontocskáig minden meg nem valósul!

Szász Tibor András vázлата alapján összeállította Faust Gyula

Hétfő, 2021május 17.

³ Aki reménység ellenére reménykedve hitte, hogy sok népnek atyjává lesz, aszerint, amint megmondattott: Így léssen a te magod. Róm 4:18.